

Medlem fra Bangeland (Guldbrandsen) og det ærede Medlem fra Røge (Alberti), men jeg tror dog, at denne Udtalelse er i og for sig saa karakteristisk, saa interessant, at den endnu er værd af ofre nogen Opmærksomhed, og jeg skal derfor tillade mig for et Øjeblik endnu at dvæle ved den. Jeg skal ikke dvæle videre ved den Tillægsbestemmelse, som det ærede Medlem gav sin Udtalelse, at den var beregnet paa eller lagt an paa at være et Slag i Luften. Jeg finder ganske vist, at det er et stift Stykke at bruge en saadan Udtalelse her i denne Sal; men det vedrører jo ikke særlig mig; det vedrører den øvrige Del af Udvalget, Mindretallet i Udvalget, som har stillet Dagsordenen, og jeg haaber, at de i denne Henseende ville vide at værge sig selv. For os er det jo nærmest det, som vi kunne sige, at netop de Angreb, som komme i en saa udpræget Form, styrke Bejlen for, sikre vor Sympati for Udvalgets Mindretal, der vist med en god Vilje har gjort sit Arbejde og efter vor Opfattelse ikke har fortjent at saa den Slags Betegnelser oven i Købet. Jeg vil dog sige, uagtet jeg, som sagt, ikke skal blande mig i Forsvaret over for denne Tillægsbetegnelse, at jeg saa godt forstaar, at det ærede Mindretal ikke har tænkt sig, at det skulde være et Slag i Luften. Thi efter mit Indtryk havde de en vis Berettigelse til at vente, at denne Dagsorden virkelig kunde finde Tilslutning i denne Sal i et saadant Omfang, at den kunde blive vedtagen; man kunde jo ikke sige og kan jo endnu ikke sige dette bestemt. Det ærede Mindretal var ikke berettiget eller forpligtet til paa Forhaand at tro, at dets Stilling var umulig. Thi for det første er jo det Flertal, paa hvis Vegne det ærede Medlem for Præsfo Amts 6te Valgkreds i det hele taget taler, ret svagt; det er jo ikke saa overvældende, og der skal jo kun lidt til, for at der kan komme en saadan Forskydning til Stede, at Flertal og Mindretal vende omkring, saa vi komme til at gaa paa Hovedet, om jeg saa maa sige, med Hensyn til Partistillingen her i Tinget. Men selv om man nu kan sige: Ja, til Hverdagsbrug er det jo dog saaledes, at det ærede Medlem fra Møen virkelig i Øjeblikket kan kommandere Tingets Afstemning, saa er dog dette her et særligt Tilfælde, hvor man netop paa Forhaand ved, at en af det ærede Medlems Partifæller, nemlig det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (B. Dinesen), ved 1ste Behandling tog bestemt Afstand fra den ærede Ordfører; man vidste altsaa dog — ja, jeg vil kalde det, at der var Hul paa Botten. Man vidste ganske vist ikke, hvor stort det var, eller hvor mange, der kunde

løbe ud af det Hul. Man vidste imidlertid — det vidste vi alle sammen fra private Udtalelser, særlig i Fjor, da vi stod over for Sagen omtrent i samme Form, omtrent paa samme Betingelser — at der var ikke saa lidt Uvilje imod den Stilling, som Landstinget havde ført os ind paa, og som man allerede den Gang havde en Frygt for, at det ærede Medlem fra Møen havde engageret sig paa. Der faldt den Gang, selv om det ikke kom frem her i denne Sal, saa utvetydige Anthyndinger af den Uvilje, det ærede Medlem fra Møen kunde vente at møde blandt sine egne Partifæller, at man meget godt kunde være berettiget til at sige, at det var dog vist endnu muligt, at denne Sag ikke blev en absolut politisk Sag, der afgøres efter de samme parlamentariske Regler og med den samme parlamentariske Inddeling, som vi ellers til Hverdagsbrug ere vant til her i denne Sal. Derfor kan jeg saa godt forstaa, at det ærede Mindretal i Udvalget har kunnet stille denne Sag op, uden at den fra deres Side skulde være beregnet paa at være et Slag i Luften. Men, som sagt, det egentlige Forsvar vil sandsynligvis efterhaanden, som Forhandlingerne stride frem, komme til Orde fra de Medlemmer, mod hvem Sigtelsen nærmest er rettet. Jeg skal indrømme, at jeg har lige saa lidt Sympati for Slag i Luften, som det ærede Medlem fra Møen har det; det er ogsaa min Mening, at det er Realiteterne, det kommer an paa. Jeg bliver i Almindelighed betegnet som hørende til det yderste realistiske Parti i denne Sal, og jeg skal ikke benægte, at man har en vis Berettigelse til at gøre det; jeg stubber mig ikke fra det. Og som saadan har jeg derfor ogsaa paa Forhaand en vis Modbydelighed for at gøre Slag i Luften. Men det kommer an paa, hvad man forstaar derved.

Da det ærede Medlem talte om det Slag i Luften, som det var, at Oppositionen her i Tinget vilde tage og markere en bestemt Stilling til dette Forslag og vilde gøre det i den Form, at den vil foreslaa en Dagsorden, som ganske vist er alternativ, hvad jeg senere skal komme til, men som dog paa-viser noget bestemt, saa faldt det mig ind, at det var en Tale, jeg for en hel Del har tilbage har hørt saa grumme meget, og jeg havde ganske særlig hørt den rejst imod Demokratiet, imod Benstre her i Landet i Midten af Halvfjerdsferne; men det var andre Læber; som den Gang bragte den ud, og straks randt det mig i Hu, hvor tit jeg har hørt, ikke alene den samme Tankegang, men ligefrem de samme Ord ude omkring i Landet af de ærede Medlemmer, som nu sidde her og repræsentere Frederiksborg (S. Dinesen) og